

[Erik B. Smith]

flikt. Det bør vi kunne gøre i samarbejde, og vi vil gerne være positive under udvalgsarbejdet.

Fischer (KF):

Når vi sammenligner krigen i Afghanistan med andre store krige rundt om i verden siden den anden verdenskrig, må vi uvilkårligt hæfte os ved, hvor lidt omtale det afghanske folks tragedie har fået i massemedierne i forhold til f.eks. Vietnamkrigen eller konflikterne i Mellemøsten. Der er ingen direkte fjernsynsdækning fra Kabul. Man ser ikke et TV-hold følge de skiftende fronter, transporteret rundt i sovjetiske helikoptere, og det skyldes bestemt ikke journalisternes manglende mod, men derimod, at USSR hårdhændet holder alle frie pressefolk borte fra de dele af Afghanistan, som Sovjet kontrollerer. De få reportager, verden har set – ud over de propagandistiske – stammer fra TV-hold, der med risiko for at blive skudt af de sovjetiske soldater eller deres afghanske hjælpere har rejst rundt i de dele af landet, som frihedsbevægelsen kontrollerer.

Men den manglende opmærksomhed skyldes også, at den yderste politiske venstrefløj, der var så aktiv under Vietnamkrigen, har holdt en lav profil i Afghanistanspørgsmålet.

Det må også noteres, at det lykkedes ganske godt for Moskvass repræsentanter i fredsbevægelsen under påberøelse af det berømte ord »aktionsenhed« at sabotere effektive protester mod de sovjetiske grusomheder i Afghanistan.

Set i den sammenhæng er VS' søgelys på krigen naturligvis udtryk for en prisværdig selvstændig tankegang, men der er ikke udsigt til, at en dansk undersøgelseskommission nogen sinde skulle få lovlig adgang til Afghanistan, medmindre politikerne da skulle følge i frihedsbevægelsens fodspor.

Det, der først og fremmest er brug for, er et forstærket internationalt pres på Sovjet for at få de sovjetiske styrker væk og dertil en forstærket international hjælp til det afghanske folk, både til de tre millioner flygtninge i Pakistan og til de nødlidende civile inde i Afghanistan.

Jeg vil i denne forbindelse gerne udtrykke anerkendelse af den indsats, som en dansk læge og en dansk sygeplejerske sammen med den franske lægeorganisation Médecins Sans

Frontières har ydet i Afghanistan i år under vanskelige forhold. Deres erfaringer kan forhåbentlig være til gavn for en fortsat og udbygget dansk hjælp.

Vor viden om krigens grusomhed er på det sidste blevet øget gennem den ny FN-rapport til generalforsamlingen, der taler om væbnede styrkers brutalitet, bombardementer af civilbefolkningen og brug af antipersonelminer og legetøjsbomber. Der er således ingen tvivl om, hvordan forholdene er, så vi behøver ikke en dansk kommission for at styrke kravet: Sovjet ud af Afghanistan!

Når det er sagt, må jeg også sige, at VS' analytiske evner svigter fundamentalt, når man kan sammenligne det sovjetiske folkemord i Afghanistan med konflikten i Mellemøsten mellem israelere og palæstinensere. Det virker helt absurd at sammenligne en stormagts forsøg på at udvide sit magtområde ved at knuse et andet land med en lille stats bestandige kamp for national overlevelse.

VS forsøger i sine angreb på Israel at løsrive enkeltelementer i den aktuelle situation fra en større sammenhæng. Vi ved jo alle, hvad der skal til i Mellemøsten: gensidig anerkendelse som betingelse for fred.

Det er min opfattelse, at den nye israelske premierminister, Shimon Peres, gør en virkelig indsats for at skabe et fundament for varig fred. Om organisationen PLO også er på vej til at anerkende det jødiske folks ret til at leve side om side med det palæstinensiske i hver sin stat i Mellemøsten, står fortsat hen i det uvisse. En ting er sikker: enhver kan grundigt sætte sig ind i problemerne dernede ved selvsyn, og radio og TV giver løbende grundige analyser af konflikten.

Ezer Weizmann udtrykte det engang over for et hold unge danskere på denne måde: »I den jødisk-arabiske konflikt er der tale ikke om ret imod uret, men om ret imod ret.« Hvis alle kom til den samme erkendelse, som denne ledende borgerlige israelske politiker har givet udtryk for, ville meget være opnået. VS-kommissionsarbejdet virker i denne sammenhæng helt malplaceret.

For så vidt angår krigen i Eritrea er vi stillet over for en oplagt historisk uretfærdighed mod Eritreas folk, og det er måske også grunden til, at vi ser en enestående national vilje til at modstå udenlandsk undertrykkelse. Aktuelt er vi stillet over for en grusom krig præget af bombing og folkemord med